UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manvale Parochorvm, Sive Institvtiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

III. Quid ad illum excitandum stimuli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

Visual Library

Neo-paroche adhuc vt omnia initia ſolent, feruere arbitror: verùm ſi te cum ſummis illis viris conferas, tepidus es, ne dicam frigidus: ſuggeram igitur quaſi malleolos, & faces; quibus te vehementiùs incendam.

NVM: III.

Incentiua.

PRimùm expende ſuis momentis munus, quod ſuſcepiſti. Paſtor es; paſtoris eſt vigilare, excubare, ſpeculâ omnia circumſpicere, ne qui vel clàm, vel apertè irruant lupi Tartarei, qui perpetuò prædæ inhiant: vi obſiſtendum, ne gregem impetant: extrahendum ex ipſis faucibus, ſi ouiculam rapuerint, etiam, ſi opus eſt occumbendum: ita vigilabant, ita pugnabant Iacob, & Dauid paſtores. *Die noctúq;* ait ille, *æſtu vrebar, & gelu ſomnúſq; fugiebat ab oculis meis.* Et alter *Paſcebat,* inquit Sauli, *ſeruus tuus patris ſui gregem: & veniebat leo, vel vrſus, &*

tolle-

tollebat arietem de medio gregis, & perſequebar eos, & percutiebam, eruebámq; de ore eorũ, & illi conſurgebant aduerſùm me, & apprehendebam mentum eorum, & ſuffocabam, interficiebámq; eos. Agnoſce officium boni paſtoris, graphicè deſcribit illud Ezechiel c. 34. *Quod infirmum in grege eſt, conſolidare; quod ægrotum, ſanare; quod confractum, alligare; quod abiectum, reducere; quod perierat, quærere.* Hoc princeps paſtorum Chriſtus fecit: verè bonus paſtor, qui etiam animam poſuit pro ouibus ſuis: ſupparia munus, quod ſuſcepiſti, à te exigit: atqui ad iſta animis opus eſt non remiſſis, aut tepidis: ſed acribus, atq; vehementer incenſis.

Præterea incendere te debet operis ſuſcepti magnitudo, & præſtantia. S. Gregorius *nullum omnipotenti Deo par eſſe ſacrificium zelo animarum* pronuntiat; affirmat S. Chryſ. quamuis perpetuum cum corpore bellum ineas, quantumuis ieiunia producas, hu-

mi cubes, opes in egenos profuderis, his omnibus vel vnum ſalutis alienæ zelum gratiorem eſſe: ſed nihil ad commendationem, laudémq; præſtantius quàm quòd, velut ex oraculo, effatus eſt S. Dionyſius, *omnium diuinorum operum diuiniſſimum eſſe, cooperari Deo in ſalutem animarum*. Et ſanè quid poteſt eſſe diuinius, quàm cum Paulo gloriari in Domino poſſe, *Chriſti factus ſum ego miniſter, qui nunc gaudeo in paſſionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ deſunt paſſioni Chriſti, in carne mea, pro corpore eius, quod eſt Eccleſia, cuius factus ſum ego miniſter*. Valet præterea ad ignem illum in te excitandum dignitas, & pretium vnius animæ, quam DEVS tanti æſtimat, vt pater æternus non dubitârit Filium vnigenitum dare, neque filius detrectârit ſeipſum tradere crudeliſſimæ, & ignominioſiſſimæ morti, vt animas redimeret. *Redempti enim ſumus, non corruptibilibus auro & argento; ſed ſanguine Filii Dei,*

& qui-

& quidem ad vltimam vnciam profuſo: nam ideo aperiri ſibi mortuo cordis latus voluit, vt ſi quæ gutta ſupereſſet: effunderetur. Neq; ardentiſſimũ hunc zelum frigida mors extinxit. Etiamnum in cælo ſalutis noſtræ zelo ardet: etiamnum iterum, iterúmque promptus, ſi opus foret, eoſdem cruciatus ſubire, eandem in cruce mortem obire animarum causâ; ídq; in clariſſimâ viſione Carpo olim demonſtrauit: vt ſanctus Dionyſius ſcripſit epiſtolâ ad Demophilum.

Deniq; cogita præmium, quod poſt hanc vitam manet eos, qui animas ab inferis extractas cælo adſcribunt: *Fulgebunt illi*, ex Danielis vaticinio, *tanquã ſtellæ in perpetuas æternitates*; quæ Aureola eſt eorum, qui alios ad iuſtitiam erudiunt: & quantum putas fore gaudium, cùm eos in gloriâ cæleſti triumphantes conſpicient, quos ipſi ſuo ſtudio, atq; operâ è vitiis ad virtutes traductos ad eam meritorum ſegetem,

meritíq; lauream triumphi prouexe-
runt? Lætabuntur profectò coram
Deo, *ſicut qui lætantur in meſſe; ſicut
exultant victores captâ prædâ.* Verùm
quid his diutiùs immoror? Quia in-
geſſi malleolos, & faces; incentiua
hæc ſufficiunt, etſi fortè ſis marmore,
& chalybe frigidior; nam etiam
hæc admotis ignibus inca-
leſcunt.

INSTI-